

Instanța de fond: Judecătoria Buiucani mun. Chișinău (jud: A. Danilov)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: M. Ciugureanu, M. Anton, G. Dașcevic)

ÎNCHEIERE

26 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Tatiana Vieru
Nicolae Craiu
Oleg Sternioală

examinând chestiunea cu privire al admisibilitatea recursului declarat de Cernenco Feodor,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Cernenco Feodor împotriva Ministerului Justiției al RM privind constatarea faptului încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea de către stat a prejudiciului material cauzat în legătură cu încălcarea acestui drept,

împotriva deciziei din 14 decembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La data de 07 mai 2015, Cernenco Feodor s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al RM privind constatarea faptului încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea de către stat a prejudiciului material cauzat în legătură cu încălcarea acestui drept.

În motivarea acțiunii s-a invocat că, la data de 02.10.2008, prin sentința Judecătoria Buiucani mun. Chișinău (dosarul nr. 1-285/07), inculpatul Frunză Vasile a fost condamnat la zece ani și șase luni de privațiune de libertate pentru infracțiuni prevăzute de Codul Penal. Tot prin această sentință, reclamantul având calitate de păgubaș a fost atras în proces și ca persoană civilă, iar vinovatul Frunză Vasile a fost obligat să-i repare prejudiciul material cauzat în sumă de 1200 euro și 5600 lei, iar în total, de la vinovat a fost încasată suma de 25726 lei.

Sușține reclamantul că, odată ce a aflat că debitorul își ispășește pedeapsa în Penitenciarul nr. 9, a depus titlul executoriu spre executare la contabilitatea instituției date. Însă, de la bun început a fost avertizat de către șeful-adjunct al instituției, Ciorba Veaceslav, despre faptul că, dacă Frunză Vasile lucrează sau va lucra în această perioadă, prejudiciul îi va fi achitat în rate, nu și în cazul când acesta nu lucrează. Același răspuns l-a primit și în luna iulie 2014 când s-a adresat repetat către șeful-adjunct, Florea Dumitru, la contabilitatea Penitenciarului nr.9.

Precizează reclamantul că, suma menționată supra este una considerabilă, iar neexecutarea benevolă și în termeni rezonabili a hotărârii judecătorești constituie o încălcare a drepturilor sale. Ca urmare, la 24.02.2015 a depus în adresa Ministerului Justiție petiția nr. C-242/15, iar la 09.04.2015 a primit un răspuns formal, semnat de

viceministrul Ministerului Justiției – Cerbu Sabina.

Solicită reclamantul încasarea din contul statului în beneficiul său a sumei de 1200 euro și 5600 lei pentru repararea prejudiciului cauzat în urma încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești.

Prin hotărârea din 05 august 2015 a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău s-a respins acțiunea înaintată de Cernenco Feodor împotriva Ministerului Justiției al RM privind constatarea faptului încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea de către stat a prejudiciului material cauzat în legătură cu încălcarea acestui drept.

Prin decizia din 03 februarie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul depus de Cernenco Feodor; s-a casat hotărârea din 05 august 2015 a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău și s-a emis o nouă hotărâre nouă de admitere în parte a acțiunii înaintate de Cernenco Feodor; s-a constatat încălcarea dreptului lui Cernenco Feodor la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și s-a încasat din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Finanțelor, în beneficiul lui Cernenco Feodor suma de 10000 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești irevocabile.

Prin decizia din 09 iunie 2016 a Curții Supreme de Justiție s-au admis recursurile declarate de Cernenco Feodor și Ministerul Justiției; s-a casat decizia din 03 februarie 2016 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Cernenco Feodor împotriva Ministerului Justiției cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului material cauzat, cu trimiterea cauzei la rejudecare, în ordine de apel, la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 14 decembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de Cernenco Feodor și s-a menținut hotărârea din 05 august 2015 a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău.

La 08 februarie 2017 Cernenco Feodor a declarat recurs împotriva deciziei din 14 decembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău solicitând casarea hotărârilor judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că, decizia contestată este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată, deoarece instanța de apel, judecând cauza, a ignorat faptul că titlul executoriu nr.1-285/07 s-a aflat spre executare silită la executorul judecătoresc A. Neruța, care nici pe departe nu a întreprins măsurile necesare pentru inițierea unei executări adecvate. Mai mult, executorul judecătoresc nici nu s-a străduit să afle în care penitenciar își ispășește pedeapsa debitorul, în condițiile când atât instituțiile penitenciare, cât și instituția executorilor judecătorești se afla în subordinea Ministerului Justiției al RM.

Precizează recurentul, că instanța de apel a ignorat și aspectele ce vizează acțiunile întreprinse de către reclamant privind stabilirea locului de detenție a debitorului și înaintarea personală a titlului executoriu în instituția penitenciară, acțiuni ce urmau a fi întreprinse de către executorul judecătoresc și nici de cum de către reclamant.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost adoptată la 14 decembrie 2016, iar Cernenco Feodor a declarat recurs la 08 februarie 2017.

Astfel, instanța de recurs consideră că recursul declarat de către Cernenco Feodor la 08 februarie 2017, împotriva deciziei din 14 decembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Cernenco Feodor, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Cernenco Feodor nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă

că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Cernenco Feodor.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Cernenco Feodor împotriva deciziei din 14 decembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecători

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală